Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

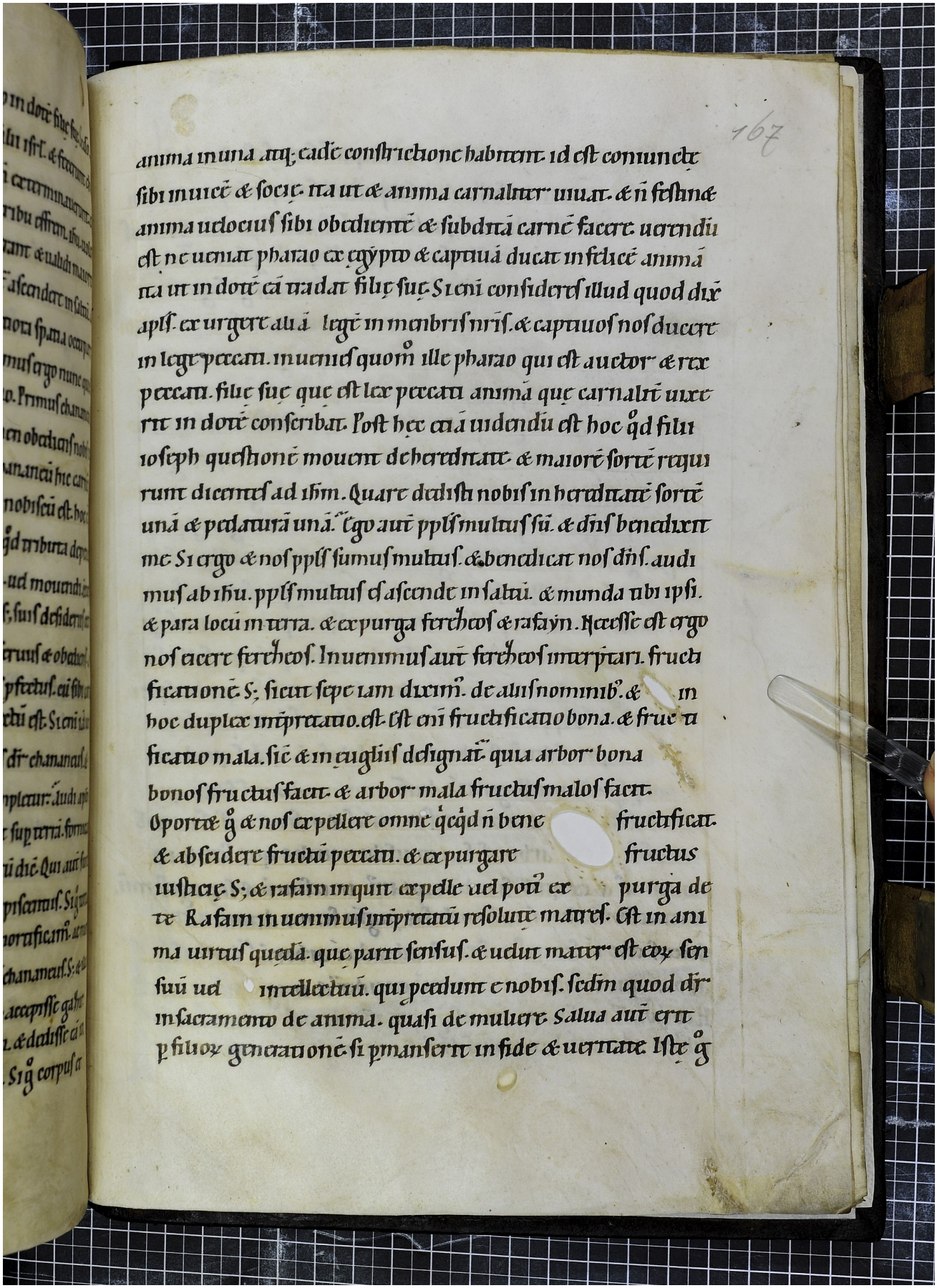

167

anima in una atq; eadē constrictione habitant. id est coniunctę
sibi iuicē & socię. ita ut & anima carnaliter uiuat. & ñ festinē
anima uelociuś sibi obedientē & subditā carnē facere. uerendū
est ne ueniat pharao ex egypto & captiuā ducat in felicē animā
ita ut in dotē eā tradat filię suę. Si enī consideres illud quod dicit
apls. ex urgere alia legē in membris nris. & captiuos nos ducere
in legē peccati. inuenies quom ille pharao qui est auctor & rex
peccati. filię suę quę est lex peccati animā quę carnaliter uiuere
rit in dotē conscribat. Post hęc eā uidendū est hoc ꝗd filii
ioseph questionē mouent de hereditate. & maiorē sortē requi
runt dicentes ad ihm. Quare dedisti nobis in hereditatē sortē
unā & pedaturā unā. Ego autē pplś multus sū. & dnś benedixit
me Si ergo & nos pplś sumus multus. & benedicat nos dnś. audi
mus ab ihu. pplś multus es ascende in saltū. & munda tibi ipsi.
& para locū in terra. & expurga ferthcos & rafayn. Necesse est ergo
nos eicere ferthcos. Inuenimus autē ferthcos interpretari. fructi
ficationē S; sicut sepe iam diximus. de aliis nominib. & in
hoc duplex interpretatio. est. Est enī fructificatio bona. & fructi
ficatio mala. sic & in euglis designat. quia arbor bona
bonos fructus facit. & arbor mala fructus malos facit.
Oportet ꝗ & nos expellere omne ꝗcqd ñ bene fructificat.
& abscidere fructū peccati. & expurgare fructus
iusticię S; & rafain inquit expelle uel potū ex purga de
te Rafain inuenimus interpretatū resolutę matres. Est in ani
ma uirtus quedā. quę parit sensus. & uelut mater est eorū sen
suū uel intellectuū. qui pedum e nobis. sedm quod dicit
in sacramento de anima. quasi de muliere. Salua autē erit
per filiorū generationē si permanserit in fide & ueritate. Iste ꝗ